

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

גיטין-המגרש		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הרי זה גיטך ע"מ שתנשאי לפלוני - הרי זו לא תנשא, ואם נשאת - לא תצא.	ת"ר:											◆
מאי קאמר?												^
ה"ק: הרי זו לא תנשא לו, שמא יאמרו נשיהן נותנין במתנה, ואם נשאת לאחר - לא תצא.	רב נחמן:											◆
ומשום גזרה לא מפקינן מיניה, ושרינן אשת איש לעלמא?												ז
הכי קאמר: הרי זו לא תנשא לו, שמא יאמרו נשיהן נותנין במתנה, ואם נשאת לו - לא תצא, דמשום גזרה לא מפקינן.	אלא אמר רב נחמן:											◆
לו הוא דלא תנשא, הא לאחר תנשא, והא בעי קיומי לתנאה	א"ל רבא:											◆
וכי תימא, אפשר דמינסבא היום ומיגרשה למחר ומקיימא לתנאה, ולהך דפליגת עליה דרב יהודה קמדמית ליה												◆
קונם עיני בשינה היום אם אישן למחר, אמר רב יהודה: אל יישן היום שמא יישן למחר	דאתמר: [רב יהודה]											◆
יישן היום ואין חוששין שמא יישן למחר	רב נחמן:											◆
הכי השתא, התם בדידיה קיימא, דאי בעי מכריז נפשיה בסילוואתא ולא נאים, הכא בדידיה קיימא לאיגרושי?												◆
הרי זו לא תנשא לא לו ולא לאחר, לו לא תנשא - שמא יאמרו נשותיהם נותנין במתנה, לאחר לא תנשא - דבעיא קיומיה לתנאה ואם נשאת לו - לא תצא, דמשום גזרה לא מפקינן, לאחר - תצא, דבעיא לקיומיה לתנאה.	אלא אמר רבא:											◆
תניא כוותיה דרבא:												◆
הרי זו לא תנשא לא לו ולא לאחר, ואם נשאת לו - לא תצא, לאחר - תצא.	[תניא]											◆
ה"ז גיטך ע"מ שתעלי לרקיע, ע"מ שתרדי לתהום, ע"מ שתבלעי קנה של ד' אמות, ע"מ שתביאי לי קנה בן ק' אמה, ע"מ שתעברי את הים הגדול ברגליך - אינו גט	ת"ר: [ת"ק]											◆
כזה גט	רבי יהודה בן תימא:											◆
כל תנאי שאי אפשר לו לקיימו בסופו והתנה עליו מתחילתו, אינו אלא כמפליגה בדברים וכשר.	כלל אמר ר' יהודה בן תימא:											◆
הלכה כר' יהודה בן תימא.	רב נחמן אמר רב:											◆
מתני' נמי דיקא	רב נחמן בר יצחק:											◆
כל שאפשר לו לקיימו בסופו והתנה עליו בתחילתו - תנאו קיים	דקתני:											◆
האי אי אפשר - תנאו בטל												◆
ש"מ.												◆
הרי זה גיטך ע"מ שתאכלי בשר חזיר, מהו?	איבעיא להו:											◆
היא היא	אביי:											◆
אפשר דאכלה ולקיא.	רבא:											◆
לאביי, כלל - לאתויי בשר חזיר	[אביי]											◆
לרבא, כזה - למעוטי בשר חזיר.	[רבא]											◆
הרי זה גיטך ע"מ שתבלעי לפלוני, נתקיים התנאי - הרי זה גט, ואם לאו - אינו גט, על מנת שלא תבעלי לאבא ולאביך - אין חוששין שמא נבעלה להן	מיתבי:											◆
ואילו על מנת שתבעלי לאבא ולאביך לא קתני, לאביי ניחא, לרבא קשיא												◆
בשלמא בשר חזיר - אפשר דאכלה ולקיא, פלוני - נמי אפשר דמשחדא ביה בממונא, אלא אבא ואביך בדידה קיימא? נהי דאיהי עבדא איסורא, אבא ואביך מי עבדי איסורא.	אמר לך רבא:											◆
לרבא, כלל - לאתויי אבא ואביך, כזה - למעוטי בשר חזיר	[רבא]											◆

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-המגרש		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לאביי כלל - לאתויי בשר חזיר, כזה - למעוטי פלוני.	[אביי]											!	◇
הרי זה גיטך ע"מ שתאכלי בשר חזיר, ואם היתה זרה על מנת שתאכלי בתרומה, ואם היתה נזירה ע"מ שתשתי יין, נתקיים התנאי - הרי זה גט, ואם לאו - אינו גט	מיתבי:											⚡	◇
לרבא ניהא, לאביי קשיא												⚡	◇
מי סברת ד"ה היא? הא מני? רבנן היא.	אמר לך אביי:											!	◇
ותיפוק ליה דמתנה על מה שכתוב בתורה הוא, וכל המתנה על מה שכתוב בתורה - תנאו בטל												⚡	◇
כי אמרינן מתנה על מה שכתוב בתורה תנאו בטל, כגון שארה כסותה ועונתה, דהוא קא עקר, אבל הכא איהי קא עקרה.	רב אדא בריה דרב איקא:											!	◇
כלום קא עקרה איהי אלא לקיומי לתנאי דידיה, אישתכח דאיהו קא עקר	מתקיף לה רבינא:											⚡	◇
כי אמרינן מתנה על מה שכתוב בתורה תנאו בטל, כגון שארה כסותה ועונתה, דודאי קא עקר, אבל הכא מי קאמר לה? לא סגיא דלא אכלה? לא תיכול ולא תיגרש.	אלא אמר רבינא:											!	◇
כיצד יעשה? יטלנו הימנה וכו'.													■
מאן תנא?													^
ר"ש בן אליעזר היא	חזקיה:											!	◇
עד שיטלנו הימנה, ויחזור ויתננו לה ויאמר לה הי גיטך.	דתניא, ר"ש בן אלעזר											!	◇
אפילו תימא רבי	רבי יוחנן:											!	◇
שאני הכא, הואיל וקנאתו ליפסל בו לכהונה.	דילכון אמר: [רב כהנא]											!	◇
כתבו בתוכו.													■
כתבו בתוכו תנן.	רב ספרא:												◇
פשיטא, כתבו בתוכו תנן													⚡
מהו דתימא ה"מ לאחר התורף, אבל לפני התורף - אפילו על פה נמי פסול, קמ"ל.													!
לא שנו אלא לאחר התורף, אבל לפני התורף - אפילו על פה נמי פסול.	רבא:												◇
ואזדא רבא לטעמיה													■
שתקו שתוקי לבעל עד דכתביתו ליה לתורף דגיטא.	דאמר להו רבא להנהו דכתבי גיטי:												■
כל התנאין פוסלין בגט, דברי רבי	ת"ר: [רבי]												◇
כל שפוסל על פה פוסל בכתב, וכל שאינו פוסל על פה אינו פוסל בכתב, חוץ שפוסל על פה - פוסל בכתב, ע"מ שאינו פוסל על פה - אינו פוסל בכתב.	הכמים:												◇
מחלוקת - לפני התורף	רבי זורא:												◇
גזרינן ע"מ אטו חוץ	דרבי סבר:												◇
לא גזרינן ע"מ אטו חוץ	ורבנן סברי:												◇
אבל לאחר התורף - דברי הכל כשר	[דברי הכל]												◇
ומתני' דקתני כתבו ואוקימנא בחוץ, אבל ע"מ לא פסיל, איבעית אימא: לפני התורף ורבנן, ואיבע"א: לאחר התורף ודברי הכל.													■
מחלוקת - לאחר התורף	רבא:												◇
גזרינן אטו לפני התורף	דרבי סבר:												◇
לא גזרינן אטו לפני התורף	ורבנן סברי:												◇
אבל לפני התורף - דברי הכל פסול	[דברי הכל]												◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

גיטין-המגרש		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ
ומתנא דקתני כתבו ואוקימנא בחוץ, אבל על מנת לא פסיל - אחר התורף ורבנן היא.														■
כתב גט על תנאי - דברי הכל פסול.	תני אבוה דרבי אבין קמיה דרבי זירא:													◇
דברי הכל פסול, והא מיפלג פליגי?													⚡	
אלא אימא: לדברי הכל כשר, והיכי דמי? לאחר התורף.														◇
ולימא: הרי זה פסול ורבי?													⚡	
תנא דברי הכל אתנייה, כשר בפסול מיחלף ליה, הרי זה בדברי הכל לא מיחלף ליה.														!
הרי את מותרת לכל אדם אלא לאבא ולאביך, לאחי ולאחיך, לעבד ולעובד כוכבים, ולכל מי שאין לה עליו קדושין - כשר														■
הרי את מותרת לכל אדם אלא אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ממזרת ונתניה לישראל, בת ישראל לממזר ולנתן, וכל מי שיש לה עליו קדושין אפילו בעבירה - פסול.														■
כללא דרישא - לאתווי שאר חייבי כריתות, כללא דסיפא - לאתווי שאר חייבי לאוין.														◇
חוץ מקדושי קטן, מהו? מי אמרינן השתא מיהא לאו בר הויה הוא, או דלמא אתי לכלל הויה?	בעא מיניה רבא מרב נחמן:													⚡
תניתוה:	א"ל: [רב נחמן]													!
קטנה מתגרשת בקדושי אביה אמאי?	[תנן]													!
והא בעינן ויצאה והיתה?													⚡	!
אלא אתיא לכלל הויה													!	
הכא נמי אתיא לכלל הויה.														!
חוץ מן הנולדים, מהו? השתא מיהא לא איתיליד, או דלמא עתידי דמתילדי?	[בעא מיניה רבא מרב נחמן:]													⚡
תניתוה:	א"ל: [רב נחמן]													⚡
לעבד ולעובד כוכבים	[תנן]													⚡
אם איתא, עבד ועובד כוכבים נמי עבידי דמיגירי?														⚡
הנך לאו לאיגורי קיימי, הני לאיתילודי קיימי.														!
חוץ מבעל אחותה, מהו? השתא מיהא לא חזיא ליה, או דלמא זמנין דמתה אחותה וחזיא ליה?	[בעא מיניה רבא מרב נחמן:]													⚡
תניתוה:	א"ל: [רב נחמן]													⚡
לעבד ולעובד כוכבים	[תנן]													⚡
עבד ועובד כוכבים נמי עבידי דמיגירי?														⚡
גירות לא שכחא, מיתה שכחא.														!
חוץ מזנותיך, מהו? בנשואין הא לא שייר, או דלמא שייר בביאה?	[בעא מיניה רבא מרב נחמן:]													⚡
תניתוה:	א"ל: [רב נחמן]													⚡
לאבא ולאביך	[תנן]													⚡
ובמאי?														⚡
אילימא בנשואין														!
אבא ואביך בני נשואין נינהו?														⚡
אלא לאו בונות, ולאבא ולאביך הוא דלא שייר, הא לאחר שייר.														!

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא-:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

גיטין-המגרש		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
דלמא בנשואין, דעבר ואינסיב.													פ.ה.
חוץ משלא כדרכה, מהו? בכדרכה הא לא שייר, או דלמא (ויקרא כ') משכבי אשה כתיב?													פ.ה.
חוץ מהפרת נדריך, מהו? בנשואין הא לא שייר, או דלמא (במדבר ל') אישה יקימנו ואישה יפירונו כתיב?													פ.ה.
חוץ מתרומתיך, מהו? בנשואין הא לא שייר, או דלמא (ויקרא כ"ב) קנין כספו כתיב?													פ.ה.
חוץ מירושתיך, מהו? בנשואין הא לא שייר, או דלמא (במדבר כ"ז) לשארו וירש אותה כתיב?													פ.ה.
חוץ מקידושיך בשטר, מהו? מי אמרינן: אפשר דמקדש לה בכסף ובביאה, או דלמא ויצאה והיתה, איתקוש הוויות להדי?													פ.ה.
תיקו.													פ.ה.
גופו של גט: הרי את מותרת לכל אדם	[ת"ק]												פ.ה.
ודן דיהוי ליכי מינאי ספר תירווכין ואגרת שבוקין וגט פטורין למהך להתנסבא לכל גבר דיתצביין.	רבי יהודה:												פ.ה.
גופו של גט שחרור: הרי את בת חורין, הרי את לעצמך.													פ.ה.
פשיטא, אמר לה לאשתו הרי את בת חורין - לא אמר ולא כלום, אמר לה לשפחתו - הרי את מותרת לכל אדם - לא אמר ולא כלום, אמר לה לאשה, הרי את לעצמך, מהו? לגמרי קאמר לה, או למלאכה קאמר לה?													פ.ה.
גופו של גט שחרור הרי את בת חורין, הרי את לעצמך	רבינא לרב אשי: ת"ש, דתנן:												פ.ה.
ומה עבדא דקני ליה גופיה, כי א"ל הרי את לעצמך - קני גופיה, אשה דלא קני גופה - לא כ"ש.													פ.ה.
א"ל לעבדו אין לי עסק בך, מהו?	רבינא לרב אשי:												פ.ה.
המוכר עבדו לעובד כוכבים - יצא לחירות, וצריך גט שחרור מרבו ראשון	רב חנין לרב אשי, ואמרי לה רב חנין מחזנאנה לרב אשי: ת"ש, דתניא:												פ.ה.
בד"א שלא כתב עליו אונו, אבל כתב עליו אונו - זהו שחרורו.	רבן שמעון בן גמליאל:												פ.ה.
מאי אונו?													פ.ה.
דכתב ליה לכשתברח ממנו אין לי עסק בך.	רב ששת:												פ.ה.
ודן דיהוי ליכי מינאי ספר תירווכין ואגרת שבוקין.	רבי יהודה:												פ.ה.
במאי קמיפלגי?													פ.ה.
ידים שאין מוכיחות הויין ידים, ואף על גב דלא כתב לה ודן, מוכחא מילתא דבהאי גיטא קא מגרש לה	רבנן סברי:												פ.ה.
ידים שאין מוכיחות לא הויין ידים, וטעמא דכתב לה ודן, דמוכחא מילתא דבהאי גיטא קא מגרש לה, אבל לא כתב לה ודן, אמרי בדיבורא גרשה, ושטרא ראייה בעלמא הוא.	רבי יהודה סבר:												פ.ה.
האי מאן דכתב גיטא, לא לכתוב ודין דמשמע ודין אלא ודן, ולא לכתוב איגרת דמשמע איגרת אלא אגרת, ולא לכתוב לימהך דמשמע לי מהך, ולא לכתוב למחך דמשמע כי חוכא, דיתיהויין דיתצביין תלתא תלתא יודין דמשמע תהויין ותצביין, ולורכיה לוי"ו דתירווכין ולוי"ו דשבוקין דמשמע תריכין ושביקין, ולורכיה לוי"ו דכדו דמשמע וכדי, ולא ליכתוב לאיתנסבא דמשמע לא יתנסבא אלא להתנסבא.	אביי:												פ.ה.
בעינן ודן, או לא בעינן ודן?	איבעיא להו:												פ.ה.
איך פלגיא בר פלגיא פטר ותריך ית פלוגיתא אינתתיה דהות אינתתיה מן קדם דנא מיומא דנן ולעלם	תא שמע, דאתקין רבא בגישי:												פ.ה.
ואילו ודן לא קאמר.													פ.ה.
ולטעמיד, כולהו מי קאמר? אלא בעינן, הכא נמי בעינן.													פ.ה.
מיומא דנן - לאפוקי מדרבי יוסי													פ.ה.
זמנו של שטר מוכיח עליו	דאמר: [רבי יוסי]												פ.ה.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	--

גיטין-המגרש		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ולעלם - לאפוקי מדבעא מיניה רבא מרב נחמן												⚡	◇	פס:
היום אי את אשתי ולמחר את אשתי.	דאמר: [דבעא מיניה רבא מרב נחמן]													פס.
גופו של גט שחרור הרי את בת חורין, הרי את לעצמך.														פס.
עבדא דנן מוצדק לעבדו, ופטיר ועטיר מן חרורי ומן עלולי ומן ערורי מלכא ומלכתא, ורשום דאיניש לא אית עלוהי, ומנוק' מכל מום ומן שחין דנפיק עד טצהר חדת ועתיק.	אתקין רב יהודה בשטר זביני דעבדי:												⚡	פס.
מאי אסותיה?													^	פס.
גינברא ומרתכא וכבריתא, וחלא דחמרא ומשהא דזיתא ונטפיק חורא, ושייפי ליה בגדפא דאווא.	אביי:												!	פס.
שלשה גיטין פסולין, ואם נשאת - הוולד כשר:														פס.
כתב בכתב ידו ואין עליו עדים														פס.
יש עליו עדים ואין בו זמן														פס.
יש בו זמן ואין בו אלא עד אחד														פס.
הרי אלו שלשה גיטין פסולין, ואם נשאת - הולד כשר.														פס.
אע"פ שאין עליו עדים אלא שנתנו לה בפני עדים - כשר, וגובה מנכסים משועבדים, שאין העדים חותמים על הגט אלא מפני תיקון העולם.	רבי אלעזר:													פס.
ותו ליכא? והא איכא: גט ישן														פס.
התם לא תצא, הכא תצא.														פס.
הניחא למ"ד הכא תצא, אלא למ"ד הכא לא תצא, מאי איכא למימר?														פס.
התם תינשא לכתחלה, הכא דיעבד.														פס.
והא איכא: גט קרן														פס.
התם הוולד ממזר, הכא הולד כשר														פס.
הניחא לרבי מאיר, (דאמר: כל המשנה ממטבע שטבעו חכמים בגיטין הולד ממזר,) אלא לרבנן מאי איכא למימר?														פס.
התם תצא, הכא לא תצא.														פס.
הניחא למ"ד הכא לא תצא, אלא למ"ד הכא תצא, מאי איכא למימר?														פס.
במקושר לא קא מיירי.														פס.
והא איכא: שלום מלכות														פס.
התם תצא, הכא לא תצא.														פס.
הניחא למ"ד הכא לא תצא, אלא למ"ד הכא תצא, מאי איכא למימר?														פס.
מוקים לה כדברי מאיר, והתם הולד ממזר, הכא הולד כשר.														פס.
מנינא דרישא למעוטי מאי, ומנינא דסיפא למעוטי מאי?														פס.
מנינא דרישא - למעוטי הני דאמרן														פס.
מנינא דסיפא - למעוטי הא דתניא:														פס.
המביא גט ממדינת הים, נתנו לה ולא אמר בפני נכתב ובפני נחתם - יוציא והולד ממזר, דברי רבי מאיר	[תניא, רבי מאיר]													פס.
אין הולד ממזר, כיצד יעשה? יטלנו הימנה, ויחזור ויתננו לה בפני שנים ויאמר בפני נכתב ובפני נחתם.	הכמים:													פס.
כתב בכתב ידו ואין עליו עדים.														פס.
כתב ידו שנינו.	רב:													פס.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

גיטין-המגרש	Talmud Navigator										
	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אהייא?										^	פז
אילמא ארישא									!		פז
פשיטא, כתב ידו קתני									ז		פז
ואלא אמצעיתא									!		פז
הרי יש עליו עדים									ז		פז
יש בו זמן ואין בו אלא עד אחד	אלא אסיפא:								!	◇	פז
ודוקא כתב ידו ועד, אבל כתב סופר ועד - לא.									!	◇	פז:
אפי' כתב סופר ועד	שמואל:								◇	◇	פז
כתב סופר ועד - כשר.	שהרי שנינו:								◇	◇	פז
ורב?									ז		פז
מי דמי, התם תינשא לכתחילה, הכא דיעבד.	[רב]								!	◇	פז
ושמואל?									ז		פז
לא קשיא: הא בספרא דמובהק, והא בספרא דלא מובהק.	[שמואל]								!	◇	פז
(כתב ידו שנינו).	וכן אמר רבי יוחנן:								◇	◇	פז
הרי יש עליו עדים	אמר ליה רבי אלעזר:								ז		פז
אסיפא.	אמר ליה: [רבי יוחנן]								!	◇	פז
תצא	זימנין אמר רב:								ז		פז
לא תצא	זימנין אמר רב:								ז		פז
הא כיצד?									ז		פז
יש לה בנים - לא תצא, אין לה בנים - תצא.	[רב]								!	◇	פז
וכולן שהיו בהן ספק קידושין או ספק גירושין - הרי אלו חולצות ולא מתיבמות טוביה:	מתיב מר זוטרא בר טוביה:								ז	◇	פז
כיצד ספק קידושין?									^	◇	פז
זרק לה קידושין ספק קרוב לה ספק קרוב לו - זהו ספק קידושין									!	◇	פז
ספק גירושין?									^	◇	פז
כתב בכתב ידו ואין עליו עדים, יש עליו עדים ואין בו זמן, יש בו זמן ואין בו אלא עד אחד - הרי זה ספק גירושין									!	◇	פז
ואי אמרת לא תצא, צרתה אתיא ליבומי									ז	◇	פז
תתיבם ואין בכך כלום, חששא דרבנן היא.									!	◇	פז
לעולם לא תצא.	לוי:								◇	◇	פז
לעולם לא תצא.	וכן אמר ר' יוחנן:								◇	◇	פז
לעולם לא תצא וקרצית שבעמיר אינה פוסלת במי חטאת.	וכן אמר להו ר' יוחנן לבני ר' חלפתא דמן הונא, הכי אמר אבוכון:								◇	◇	פז
מאי קרצית?									^	◇	פז
דידתא דביני כיפי.	אביי:								!	◇	פז
כל העופות פוסלין במי חטאת חוץ מן היונה, מפני שמוצצת	מתיב רב דניאל בר רב קטינא:								ז	◇	פז

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

גיטין-המגרש		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואם איתא, ניתני: חוץ מיונה וקרצית	רבי אלעזר:											ז
לא פסיקא ליה, דגדולה לא פסלה, וקטנה פסלה.	רב יהודה אמר רב:											ז
ועד כמה?	[שמאל]											ז
עד כזית.	רבי ירמיה ואיתימא ר' אמי:											ז
אף על פי וכו'.	רבי אלעזר:											ז
הלכה כר' אלעזר בגיטין.	רב יהודה אמר רב:											ז
כי אמריתיה קמיה דשמואל, אמר: אף בשטרות.	[שמאל]											ז
ורב סבר בשטרות לא?	הא קתני:											ז
וגובה מנכסים משועבדים	רבי אלעזר תרתי אמר, ורב סבר כוותיה בחזא ופליג עליה בחזא.											ז
הלכה כר' אלעזר בגיטין	וכן אמר ר' יעקב בר אידי אמר ר' יהושע בן לוי:											ז
אפילו ריח הגט אין בו.	רבי ינאי:											ז
ורבי ינאי לית ליה דר' אלעזר?												ז
לרבנן, אפילו ריח הגט אין בו.	הכי קאמר: [רבי ינאי]											ז
הלכה כרבי אלעזר בגיטין	וכן אמר ר' יוסי בר' חנינא אמר ריש לקיש:											ז
אפילו ריח הגט אין בו.	רבי יוחנן:											ז
לימא, ר' יוחנן לית ליה דר' אלעזר												ז
לרבנן, אפילו ריח הגט אין בו.	הכי קאמר: [רבי יוחנן]											ז
בעי מיניה מרב הונא: הלכה כר' אלעזר בגיטין, או אין הלכה?	שלח ליה ר' אבא בר זבדא למרי בר מר:											ז
אדהכי נח נפשיה דרב הונא												ז
הלכה כר' אלעזר בגיטין	אמר ליה רבה בריה, הכי אמר אבא משמיה דרבא:											ז
הלכה כר' אלעזר בגיטין	רבותינו הבקיאים בדבר הלכה, משום רבינו: [רב]											ז
הלכה כר' אלעזר בגיטין.	דאמר רב חמא בר גוריא אמר רב:											ז
הלכה כרבי אלעזר בגיטין	איכא דאמרי: וחברינו הבקיאים בדבר הלכה ותלמידי רבינו, משום רבינו: [רב]											ז
הלכה כרבי אלעזר בגיטין.	דאמר רב חסדא אמר רב חמא בר גוריא אמר רב:											ז
הלכה כרבי אלעזר בגיטין.	וכן כי אתא רבין, אמר ר' אלעזר אמר רב:											ז
שנים ששלחו שני גיטין שוין ונתערבו, נותן שניהם לזו ושניהם לזו, לפיכך אבד אחד מהן - הרי השני בטל.												ז
חמשה שכתבו כלל בתוך הגט, איש פלוני מגרש פלונית ופלוני פלונית והעדים מלמטה - כולן כשרין, וינתן לכל אחת ואחת												ז
היה כותב טופס לכל אחד ואחד והעדים מלמטה, את שהעדים ניקרין עמו - כשר.												ז
מאן תנא?												ז

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קשיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	---

גיטין-המגרש		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
דלא כר' אלעזר, דאי ר' אלעזר, כיון דאמר עדי מסירה כתי', הא לא ידעי בהי מינייהו קא מגרשה.	רבי ירמיה:											◆	!	◇	פז.
אפ' תימא ר' אלעזר, אימא דבעי ר' אלעזר - כתיבה לשמה, נתינה לשמה מי בעי?	אביי:														פז.
חמשה שכתבו כלל כו'.															פז.
היכי דמי כלל, היכי דמי טופס?															פז.
זמן אחד לכולן - זהו כלל, זמן לכל אחד ואחד - זהו טופס	רבי יוחנן:														פז.
אפילו זמן אחד לכולן נמי הוי טופס, אלא היכי דמי כלל? דכתב אנו פלוני ופלוני גירשנו נשותינו פלונית ופלונית.	ריש לקיש:														פז.
לר' יוחנן, דאמר זמן אחד לכולן זהו כלל, ליהוש דלמא כי חתמו סהדי - אבתרא הוא דחתמי	מתקוף לה רבי אבא:														פז.
עדים חתומין על שאילת שלום בגט - פסול, חיישינן שמא על שאילת שלום חתמן	מי לא תניא:														פז.
שאלו - פסול, ושאלו - כשר?	לאו איתמר עלה: א"ר אבהו, לדידי מפרשא לי מיניה דרבי יוחנן:														פז.
ה"נ דכתיב ביה פלוני ופלוני ופלוני.															פז.
ותו, לרבי יוחנן, דאמר זמן לכל אחד זהו טופס, מאי איריא משום טופס? ותיפוק ליה דהוה ליה נכתב ביום ונחתם בלילה															פז.
דכתיב בהו בחד בשבא, בחד בשבא.	מר קשישא בריה דרב חסדא לרב אשי, הכי אמרינן משמיה דרבי יוחנן:														פז.
לריש לקיש, דאמר זמן אחד לכולן נמי טופס הוי, והיכי דמי כלל? דכתיב ביה הכי אנו פלוני ופלוני גירשנו נשותינו פלונית ופלונית, נמצאו שתי נשים מתגרשות בגט אחד, והתורה אמרה: וכתב לה - ולא לה ולהברתה	רבינא לרב אשי:														פז.
דהדר כתב פלוני גירש פלונית ופלוני גירש פלונית.	[רב אשי]														פז.
ומאי שנא מהא דתניא:	רבינא לרב אשי:														פז.
הכותב כל נכסיו לשני עבדיו - קנו ומשחררין זה את זה	[תניא]														פז.
ולאו אוקימנא בשני שטרות?															פז.
תניא כוותיה דר' יוחנן, תניא כוותיה דריש לקיש.															פז.
תניא כוותיה דר' יוחנן:															פז.
חמשה שכתבו בתוך גט איש פלוני מגרש פלונית ופלוני פלונית ופלוני פלונית, וזמן אחד לכולן והעדים מלמטה - כולן כשרים ותנתן לכל אחת ואחת, זמן לכל אחד ואחד והעדים מלמטה, את שהעדים נקראים עמו - כשר	תניא: [ת"ק]														פז.
אם יש ריוח ביניהן - פסול, ואם לאו - כשר, שאין זמן מפסיקן.	רבי יהודה בן בתירא:														פז.
תניא כוותיה דריש לקיש:															פז.
חמשה שכתבו כלל בתוך גט, אנו פלוני ופלוני גירשנו נשותינו פלונית ופלונית, פלוני גירש פלונית ופלוני גירש פלונית, וזמן אחד לכולן והעדים מלמטה - כולן כשרין ותנתן לכל אחת ואחת, זמן לכל אחד ואחד וריוח לכל אחד ואחד והעדים מלמטה, את שהעדים נקראין עמו - כשר	[תניא][ת"ק]														פז.
אע"פ שאין ריוח ביניהם - פסול, שהזמן מפסיקן.	רבי מאיר:														פז.
וריש לקיש, מאי איריא זמן לכל אחד ואחד? הא אמר: זמן אחד לכולן נמי טופס הוי															פז.
הני מילי היכא דלא ערבינהו מעיקרא, אבל הכא דערבינהו מעיקרא, אי פליג להו זמן - אין, אי לא - לא.															פז.
שני גיטין שכתב זה בצד זה, ושנים עדים עבריים באים מתחת זה לתחת זה, ושנים עדים יוניים באים מתחת זה לתחת זה, את שהעדים הראשונים נקראין עמו - כשר															פז.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
---	---

גיטין-המגרש		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
עד אחד עברי ועד אחד יוני, ועד אחד עברי ועד אחד יוני באין מתחת זה לתחת זה - שניהם פסולין.												
וליתכשר האי בראובן והאי בבן יעקב עד												
בן איש פלוני עד - כשך	דהא תנן:											
דכתב ראובן בן אקמא ויעקב עד אבתרא.												
וליתכשר האי בראובן בן, וליתכשר האי ביעקב עד												
איש פלוני עד - כשך	דהא תנן:											
דלא כתב עד.												
ואיבעית אימא: לעולם דכתב עד, ודידיענין בהא חתימה דלאו דיעקב הוא.												
ודלמא בשמא דאבוה חתים												
לא שביק איניש שמיה וחתים שמא דאבוה.												
ודילמא סימנא שוייה דהא רב צייר כוורא, רבי חנינא - חרותא, רב חסדא - סמ"ך, רב הושעיא - עי"ן, רבה בר רב הונא צייר מכותא												
לא חציף איניש לשויי לשמא דאבוה סימנא.												
וליתכשר האי בשני עדים עברים, וליתכשר האי בשני עדים יונים												
גט שכתבו עברית ועדיו יוני, יונית ועדיו עברית - כשך	דתנן:											
וכ"ת, כיון דמופלג בשני שיטין לא												
מלאהו בקרובים - כשך												
שניהן כשרין.	הא תני זעירי:											
ותנא דידן?												
דלמא גונדלית חתים, וכולהו אחד הוא דחתימי.	[תנא דידן]											
עד אחד עברי ועד אחד יוני.												
וליתכשר האי בעד אחד עברי ועד אחד יוני, והאי בעד אחד עברי ועד אחד יוני												
עד אחד עברי ועד אחד יוני - כשך	דהא תנן:											
שניהם כשרים.	הא תני זעירי:											
ותנא דידן?												
דלמא גונדלית חתים, ותלתא אחד, וחד אחד.	[תנא דידן]											
שיר מקצת הגט וכתבו בדף השני, והעדים מלמטה - כשר.												
חתמו עדים בראש הדף, מן הצד, או מאחריו בגט פשוט - פסול.												
הקוף ראשו של זה בצד ראשו של זה והעדים באמצע - שניהם פסולין												
סופו של זה בצד סופו של זה והעדים באמצע, את שהעדים נקרין עמו - כשר												
ראשו של זה בצד סופו של זה והעדים באמצע, את שהעדים נקרין בסופו - כשר.												
גט שכתבו עברית ועדיו יוני, יונית ועדיו עברי, עד אחד עברי ועד אחד יוני												
כתב סופר ועד - כשר.												
איש פלוני עד - כשר												
בן איש פלוני עד - כשר												

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

גיטין-המגרש		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
איש פלוני בן איש פלוני ולא כתב עד - כשר												■	פז:
וכך היו נקוי הדעת שבירושלים עושין.												◇	פז:
כתב חניכתו וחניכתה - כשר.												■	פז:
וליוחש דלמא הני תרי גיטי הוו, ואיתרמי ליה זמן דקמא ועדים דבתרא, וגזייה לזמן דבתרא ועדים דקמא												◇	פז:
כשיש ריוח מלמטה.	רבי אבא אמר רב:											!	פז:
ודלמא זמן דבתרא מיגז גזייה												◇	פז:
כשיש ריוח מלמטה	כדא"ר אבא אמר רב:											!	פז:
הכא נמי כשיש ריוח מלמעלה.												!	פז:
ודלמא אימלוכי אימליך וכתב												◇	פז:
דכתב הרי את מלמטה ומותרת מלמעלה.												!	פז:
ודלמא איתרמי ליה												◇	פז:
כולי האי לא חיישינן.												!	פז:
דידיעה ביה מתחתא דמגילתא.	רב אשי:											!	פז:
חתמו עדים בראש הדף וכו'.												■	פז:
איני?												◇	פז:
והא רב חתים מן הצד												◇	פז:
התם בשגגו כלפי כתב.												!	פז:
הקיף ראשו של זה בצד ראשו של זה והעדים באמצע - שניהם פסולין	אלא הא דקתני:											◇	פז:
וליהזי הי מינייהו כלפי כתב וליתכשר												◇	פז:
התם דרמי ליה כעיברא.												!	פז:
ראשו של זה בצד סופו של זה והעדים באמצע, את שהעדים ניקרין בסופו - כשר	אי הכי, סיפא דקתני:											◇	פז:
ואי דרמי כעיברא, לאו בהדי האי מיקרי ולאו בהדי האי מיקר?												◇	פז:
אלא, רב בדיסקי הוה חתים.												!	פז:
גט שכתבו עברית וכו', כתב סופר ועד - כשר.												■	פז:
חתם סופר שנינו.	רבי ירמיה:											◇	פז:
הא מני? ר' יוסי היא.	רב חסדא:											■	פז:
ההיא כתובת חתנים דאיתא לקמיה דר' אבהו, דהוו ידעי ליה לטופסא ולחתימת ידא דחד סהדא, סבר לאכשורה	[רבי אבהו]											○	פז:
חתם סופר שנינו.	א"ל רבי ירמיה:											■	פז:
כתב חניכתו וחניכתה - כשר.												■	פז:
חניכת אבות בגיטין - עד י' דורות	ת"ר: [ת"ק]											◇	פז:
ג' דורות - כשר, מכאן ואילך - פסול.	רבי שמעון בן אלעזר:											◇	פז:
כמאן אזלא הא דא"ר חנינא:												^	פז:
כתב חניכת אבות בגיטין עד ג' דורות	[רבי חנינא]											■	פז:
כמאן?												^	פז:

<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>	<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-</p>
<p>מקרא-key:</p>	

		Talmud Navigator												
גיטין-המגרש	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
	כר"ש ב"א.													פת.
	מאי קראה? (דברים ד') כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם.	רב הונא:												פת.
	לא חרבה ארץ ישראל עד שעבדו בה ז' בתי דינים ע"ז, ואלו הן: ירבעם בן נבט, ובעשא בן אחיה, ואחאב בן עמרי, ויהוא בן נמשי, ופקח בן רמליהו, ומנחם בן גד, והושע בן אלה, שנאמר: (ירמיהו טו) אומללה יולדת השבעה נפחה באה ששמה בעוד יומם בושח וחפרה.	ר יהושע בן לוי:												פת.
	מאי קראה? כי תוליד בנים ובני בנים.	רב אמי:												פת.
	כתיב ביה בהושע בן אלה: (מלכים ב' י"ז) ויעש הרע בעיני ה' רק לא כמלכי ישראל, וכתוב: (מלכים ב' י"ז) עליו עלה שלמנאסר וגו'.	רב כהנא ורב אסי לרב												פת.
	אותן פרדסיאות שהושיב ירבעם על הדרכים כדי שלא יעלו ישראל לרגל בא הושע וביטלן, ואעפ"כ לא עלו ישראל לרגל, אמר הקב"ה: אותן שנים שלא עלו ישראל לרגל ילכו בשבי.	אמר להו: [רב]												פת.
	מאי דכתיב: (דניאל ט') וישקוד ה' על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק ה' אלהינו? משום דצדיק ה' אלהינו וישקוד ה' על הרעה ויביאה עלינו? אלא, צדקה עשה הקדוש ברוך הוא עם ישראל שהגלה גלות צדקיהו ועדיין גלות יכניה קיימת, דכתיב ביה בגלות יכניה: (מלכים ב' כ"ד) החרש והמסגר אלף, חרש - שבשעה שפותחין נעשו הכל כחרשין, מסגר - כיון שסוגרין שוב אינן פותחין, וכמה? אלף.	רב חסדא אמר רב עוקבא, ואמרי לה אמר רב חסדא אמר רבי ירמיה: דרש מרימר:												פת.
	שהקדים שתי שנים (דברים ד') לונושנתם.	עולא:												פת.
	שמע מינה, מהרה דמרי עלמא - תמני מאה וחמשין ותרתי הוא.	רב אחא בר יעקב:												פת:
	גט מעושה, בישראל - כשר, ובעובדי כוכבים - פסול													פת:
	ובעובדי כוכבים, חובטין אותו ואומרים לו עשה מה שישראל אומרים לך.													פת:
	גט המעושה בישראל, כדן - כשר, שלא כדן - פסול ופוסל ובעובדי כוכבים, כדן - פסול ופוסל, שלא כדן - אפי' ריח הגט אין בו.	ר"נ אמר שמואל:												פת:
	מה נפשך? אי עובדי כוכבי בני עשויי ניהו, איתכשורי נמי ליתכשך אי לאו בני עשויי ניהו, מיפסל לא ליפסל													פת:
	דבר תורה גט מעושה בעובדי כוכבי כשר, ומה טעם אמרו: פסול? שלא תהא כל אחת ואחת הולכת ותולה עצמה בעובד כוכבי, ומפקעת עצמה מיד בעלה.	רב מרשיא:												פת:
	אי הכי													פת:
	שלא כדן אפי' ריח הגט אין בו													פת:
	ונהוי שלא כדן כישראל, ומפסיל נמי לפסול													פת:
	אלא, הא דרב מרשיא דותא היא.													פת:
	וטעמא מאי?													פת:
	כדן בכדן דישאל מיהלף, שלא כדן בכדן ישראל לא מיהלף.													פת:
	אביי אשכחיה לרב יוסף דיתב וקא מעשה אגיטי													פת:
	והא אנן הדיוטות אנן	א"ל: [אביי]												פת:
	כל מקום שאתה מוצא אגוראות של עובדי כוכבים, אע"פ שדיניהם כדניי ישראל, אי אתה רשאי להזיק להם, שנאמר: (שמות כ"א) ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם, לפנייהם ולא לפני עובדי כוכבים, דבר אחר: לפנייהם - ולא לפני הדיוטות	ותניא, היה ר"ט אומר:												פת:
	אנן שליחותיהו קא עבדינן, מידי דהוה אהודאות והלואות.	א"ל: [רב יוסף]												פת:
	אי הכי, גזילות וחבלות נמי?													פת:
	כי עבדינן שליחותיהו - במילתא דשכיחא, במילתא דלא שכיחא - לא עבדינן שליחותיהו.													פת:
	יצא שמה בעיר מקודשת - הרי זו מקודשת, מגורשת - הרי זו מגורשת, ובלבד שלא יהא שם אמתלא.													פת:
	איזו היא אמתלא? גירש איש פלוני את אשתו על תנאי, זרק לה קידושה ספק קרוב לה ספק קרוב לו - זו היא אמתלא.													פת:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

גיטין-המגרש		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	
ואסרינן לה אנברא?														פת:
כל קלא דבתר נישואין - לא חיישינן ליה	והא אמר רב אשי:													פת:
ה"ק: יצא שמה בעיר מקודשת - הרי זו מקודשת ומגורשת - הרי זו מגורשת														פת:
מאי טעמא?														פט.
קול ושוברו עמו.														פט.
יצא לה שם מזנה בעיר - אין חוששין לה מ"ט? פריצותא בעלמא הוא דחזו לה.	רבא:													פט.
כתנאי:														פט.
אכלה בשוק, גירגרה בשוק, הניקה בשוק - בכלול ר"מ אומר: תצא	רבי מאיר:													פט.
משישאו ויתנו בה מזורות בלבנה	רבי עקיבא:													פט.
א"כ, לא הנחת בת לאברהם אבינו שיושבת תחת בעלה, והתורה אמרה: (דברים כ"ד) כי מצא בה ערות דבר, ולהלן הוא אומר: (דברים יט) על פי שנים עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר, מה להלן דבר ברור, אף כאן דבר ברור.	אמר לו רבי יוחנן בן נורי:													פט.
בעולה - אין חוששין לה, נשואה - אין חוששין לה, ארוסה - אין חוששין לה, שלא לפלוני - אין חוששין לה, בעיר אחרת - אין חוששין לה, ממזרת - אין חוששין לה, שפחה - אין חוששין לה הקדיש פלוני נכסיו, הפקיר פלוני נכסיו - אין חוששין להן.	ת"ר:													פט.
לא ששמעו קול הברה, אלא כדי שיהו נרות דולקות ומטות מוצעות, ובני אדם נכנסין ויוצאין ואומרים פלונית מתקדשת היום.	עולא:													פט.
מתקדשת, ודלמא לא אקדשה														פט.
אימא: פלונית נתקדשה היום.														פט.
לא שישמעו קול הברה, אלא כדי שיהו נרות דולקות ומטות מוצעות, ונשים טוות לאור הנר ושמחות לה, ואומרות פלונית מתקדשת היום.	וכן תני לוי:													פט.
מתקדשת, ודלמא לא אקדשה?														פט.
אימא: פלונית נתקדשה היום.	רב פפא:													פט.
לא ששמעו קול הברה, אלא כדי שיהו נרות דולקות ומטות מוצעות ובני אדם נכנסין ויוצאין, אמרו דבר - זה הוא קול, לא אמרו דבר - זהו אמתלא.	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:													פט.
לא אמרו, והא לא אמרו ולא כלום														פט.
לאפוקי מדרבה בר רב הונא														פט.
אמתלא שאמרו - אפ"ל מכאן ועד י' ימים	דאמר: [דרבה בר רב הונא]													פט.
קמ"ל: לא אמרו הוא הוויא אמתלא, הא אמרו לא הוויא אמתלא.														פט.
לא ששמעו קול הברה, אלא כדי שיאמרו פלוני מהיכן שמע? מפלוני, מפלוני, מפלוני, ובודוקן והולכין עד שמגיעין לדבר הברור.	רבי אבא אמר רב הונא אמר רב:													פט.
דבר הברור, עדות מעליית' הוא														פט.
לא ששמעו קול הברה, אלא כדי שיאמרו פלוני מהיכן שמע? מפלוני, מפלוני, מפלוני והלכו להם למדינת הים.	אלא כי אתא רב שמואל בר יהודה, א"ר אבא אמר רב הונא אמר רב:													פט.
מבטלינן קלא או לא מבטלינן?	אביי לרב יוסף:													פט.
מדאמר רב חסדא עד שישמעו מפי הכשרים, ש"מ: מבטלינן קלא.	א"ל: [רב יוסף]													פט.
אדרבה, מדאמר רב ששת אפ"ל מפי נשים הוי קול, ש"מ: לא מבטלינן קלא	א"ל: [אביי]													פט.
אתרוותא נינהו, בסורא מבטלי קלא, בנהרדעא לא מבטלי קלא.	א"ל: [רב יוסף]													פט.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
---	--

גיטין-המגרש	Talmud Navigator											
	מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ה	ד	ו	ג	ב	א	
ההיא דנפק עלה קלא דאיקדשה לבר בי רב, אתייה רב חמא לאבוה, אמר ליה: אימא לי היכי הוה עובדא? אמר ליה: על תנאי קדיש, אדעתא דלא אזיל לבי חוזאי ואזל.	[רב חמא]									o	◇	פט.
כיון דבעידנא דהואי קלא לא הואי אמתלא, לאו כל כמינך דמחוקת אמתלא.	א"ל: [אבוה]									■	◇	פט.
ההיא דנפק עלה קלא דאיקדשה באציפא דתוחלא בעינא דבי שיפי, שלחה רב אידי בר אבין לקמיה דאביי: כי האי גוונא מאי?	[רב אידי בר אבין]									o	◇	פט.
אפי' למאן דאמר לא מבטלינן קלא, בהא מבטלינן קלא, מימר אמרי: עיינו בהו רבנן בקידושיה ולא הוה בהו שוה פרוטה.	אמר ליה: [אביי]									■	◇	פט.
ההיא דנפק עלה קלא דאיקדשה לחד מבני פלניא										o	◇	פט.
אפי' למאן דאמר לא מבטלינן קלא, בהא מבטלינן קלא, מימר אמרי: עיינו בהו רבנן בקידושי, וקידושי קטן הוה.	רבא:									■	◇	פט:
ההיא דנפק עלה קלא דאיקדשה לקטן הנראה כגדול										o	◇	פט:
הוה עובדא, ואמרו: עדיין לא הגיע לפלגות ראובן, שנאמר: (שופטים ה') לפלגות ראובן גדולים הקרי לב.	רב מרדכי לרב אשי:									■	◇	פט:
ובלבד שלא תהא שם אמתלא.											■	<
אמתלא שאמרו - אפי' מכאן ועד עשרה ימים.	רבה בר רב הונא:										■	◇
במקום אמתלא חוששין לאמתלא.	רב זביד:										■	◇
ובלבד שלא תהא שם אמתלא	איתיביה רב פפא לרב זביד:									■	⚡	פט:
במקום אמתלא קאמר.	א"ל:									!		פט:
ואת לא תסברא?	רב כהנא לרב פפא:									⚡	◇	פט:
נתקדשה ואח"כ בא בעלה - מותרת לחזור	והתנן:									⚡	◇	פט:
לאו משום דאמר' על תנאי קדיש										⚡		פט:
שאני התם, דאתי בעל וקא מערער.										!	◇	פט:
אי הכי, נישאת נמי										⚡		פט:
נישאת דעבדה איסורא - קנסוה רבנן, נתקדשה דלא עבדה איסורא - לא קנסוה רבנן.										!	◇	פט:
כל קלא דלא איתחזק בבי דינא לאו קלא הוא.	רב אשי:										■	◇
כל קלא דבתר נישואין לא חיישנן ליה, הא דבתר אירוסין חיישנן ליה.	וא"ר אשי:									◆	■	◇
אפילו דבתר אירוסין נמי לא חיישנן ליה.	רב חביבא:									◆	■	◇
והלכתא: לא חיישנן ליה.										■	◇	פט:
ילמדנו רבינו, יצא עליה קול מראשון, ובא אחר וקדשה קידושי תורה, מהו?	רב ירמיה בר אבא, שלחו ליה מבי רב לשמואל:										^	◇
תצא, והעמידו הדבר על בוריו והודיעוני.	שלח להו: [שמואל]									!	◇	פט:
מאי?										^		פט:
אילמא דאי מגליא מילתא דקידושי דקמא לאו קידושי מעליא נינהו מבטלינן קלא										!		פט:
והא נהרדעא אתר' דשמואל הוא ולא מבטלי קלא										⚡		פט:
אלא דאי מיגליא מילתא דקידושי קמא קידושי מעליא נינהו, לא צריכה גט משני.										!	◇	פט:
ופליגא דרב הונא										■	◇	פט:
אשת איש שפשטה ידה וקיבלה קידושין מאחר - מקודשת, מדרב המנונא	דאמר רב הונא:									■	■	◇
האשה שאמרה לבעלה גירשתני - נאמנת, חזקה אין אשה מעיזה פניה בפני בעלה.	דאמר רב המנונא:									■	■	◇

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
---	--

גיטין-המגרש		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ואידך?										ז			
כי אתמר דרב המנונא - בפניו, שלא בפניו מעיזה ומעיזה.										!		◇	
לא מצאו דבר על בוריו, מהו?											^	◇	
מגרש ראשון ונושא שני, אבל מגרש שני ונושא ראשון - לא מאי טעמא? אתי למימר מחזיר גרושתו מן האירוסין.	רב הונא:									!		◇	
אף מגרש שני ונושא ראשון, מימר אמרי: עיני רבנן בקידושי, וקידושי טעות הוא.	רב שיננא בריה דרב אידי:									!		◇	
יצא עליה קול מזה ומזה, מהו?											^	◇	
אף זו מגרש ראשון ונושא שני.	רב פפא:									!	◆	◇	
מותרת לשניהם.	אמימר:									!	◆	◇	
והלכתא: מותרת לשניהם.											■	◇	
לא יגרש אדם את אשתו אלא אם כן מצא בה דבר ערוה, שנאמר: (דברים כ"ד) כי מצא בה ערות דבר	בית שמאי:											◆	■
אפילו הקדיחה תבשילו, שנאמר: כי מצא בה ערות דבר	בית הלל:											◆	■
אפי' מצא אחרת נאה הימנה, שנאמר: (דברים כ"ד) והיה אם לא תמצא חן בעיניו.	רבי עקיבא:											◆	■
והלא כבר נאמר דבר	תניא, אמרו בית הלל לבית שמאי:										ז	◇	
והלא כבר נאמר ערות	אמרו להם ב"ש:										ז	■	
אם נאמר ערות ולא נאמר דבר, הייתי אומר משום ערוה תצא משום דבר לא תצא, לכך נאמר דבר ואילו נאמר דבר ולא נאמר ערות, הייתי אומר משום דבר תנשא לאחר ומשום ערוה לא תנשא לאחר, לכך נאמר ערות.	אמרו להם ב"ה:									!		■	
וב"ש האי דבר מאי עבדי ליה?											ז		
נאמר כאן דבר ונאמר להלן דבר, (דברים י"ט) על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר, מה להלן בשני עדים, אף כאן בשני עדים.	[בית שמאי]									!		◇	
וב"ה?											ז		
מי כתיב ערוה בדבר?	[בית הלל]									!		◇	
וב"ש?											ז		
מי כתיב או ערוה או דבר?	[בית שמאי]									!		◇	
וב"ה?											ז		
להכי כתיב ערות דבר, דמשמע הכי ומשמע הכי.	[בית הלל]									!		◇	
אפי' מצא אחרת.	רבי עקיבא:											■	
במאי קא מיפלגי?												^	
בד"ל												!	
כי משמש בד' לשונות: אי, דלמא, אלא, דהא	דאמר ריש לקיש:											!	
והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר - דהא מצא בה ערות דבר	ב"ש סברי:									!	◆	◇	
כי מצא בה ערות דבר - אי נמי מצא בה ערות דבר.	ר"ע סבר:									!	◆	◇	
לא מצא בה לא ערוה ולא דבר, מהו?	רב פפא לרבא:											^	
מדגלי רחמנא גבי אונס: (דברים כ"ב) לא יוכל לשלוח כל ימיו - כל ימיו בעמוד והחזיר קאי, התם הוא דגלי רחמנא, אבל הכא מאי דעבד עבד.	א"ל: [רבא]											!	
אם לבו לגרשה והיא יושבת תחתיו ומשמשו, מהו?	רב משרשיא לרבא:											^	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

גיטין-המגרש		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
קרי עליה: (משלי ג') אל תחרש על רעך רעה והוא יושב לבטח אתך.	[רבא]											!	◇	צ		
כשם שהדעות במאכל, כך דעות בנשים	תניא, היה רבי מאיר אומר:												■	◇	צ	
יש לך אדם שזכוב נופל לתוך כוסו וזורקו ואינו שותהו, וזו היא מדת פפוס בן יהודה, שהיה נועל בפני אשתו ויוצא													■	■	◇	צ
ויש לך אדם שזכוב נופל לתוך כוסו וזורקו ושותהו, וזו היא מדת כל אדם, שמדברת עם אחיה וקרוביה ומניחה													■	■	◇	צ
ויש לך אדם שזכוב נופל לתוך תמחויו מוצצו ואוכלו, זו היא מדת אדם רע, שרואה את אשתו יוצאה וראשה פרוע, וטווה בשוק, ופרומה משני צדדיה, ורוחצת עם בני אדם.													■	■	◇	צ
עם בני אדם ס"ד?												⚡			צ	
אלא במקום שבני אדם רוחצין.													■	◇	צ	
זו מצוה מן התורה לגרשה, שנאמר: (דברים כ"ד) כי מצא בה ערות וגו' ושלחה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר, הכתוב קראו אחר, לומר, שאין זה בן זוגו לראשון, זה הוציא רשעה מביתו וזה הכניס רשעה לתוך ביתו.													■	◇	צ	
זכה שני - שלחה, שנאמר: ושנאה האיש האחרון, ואם לאו - קוברתו, שנאמר: (דברים כ"ד) או כי ימות האיש האחרון, כדאי הוא במיתה, שזה הוציא רשעה מביתו וזה הכניס רשעה לתוך ביתו.													■	◇	צ	
(מלאכי ב') כי שנא שלח - ר' יהודה אומר: אם שנאתה שלח	[רבי יהודה]												■	◇	צ	
שנאו המשלח.	רבי יוחנן:												■	◇	צ	
ולא פליגי: הא בזוג ראשון, הא בזוג שני													■	◇	צ	
כל המגרש אשתו ראשונה - אפילו מזבח מוריד עליו דמעות, שנאמר: (מלאכי ב') וזאת שנית תעשו כסות דמעה את מזבח ה' בכי ואנקה מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת רצון מידכם, ואמרתם על מה על כי ה' העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדתה בה והיא חברתך ואשת בריתך.	דאמר רבי אלעזר:												■	■	◇	צ
הדרן עלך המגרש וסליקא לה מסכת גיטין														◇		